

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 8. mája 2013¹

Vec C-195/12

**Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA
proti
Région wallonne**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Cour constitutionnelle (Belgicko)]

„Životné prostredie — Energetická politika — Finančné podporné programy pre kogeneračné zariadenia — Rozdielne zaobchádzanie s drevom a ostatnými palivami z biomasy“

1. Toto je prvýkrát, čo je Súdnemu dvoru predložená požiadavka na výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 92/42/EHS².
2. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu medzi Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA³ a Valónskym regiónom (Région wallonne).
3. Hlavným predmetom činnosti IBV je piliarska činnosť; spoločnosť zhodnocuje drevný odpad pochádzajúci z tejto činnosti na zabezpečenie vlastnej spotreby energie prostredníctvom vlastného kogeneračného zariadenia (spoločná výroba tepelnej energie a elektrickej alebo mechanickej energie v rámci jedného procesu). Belgické kráľovstvo si na účely prebratia smernice 2004/8 vybralo ako režim podpory kogenerácie mechanizmus zelených certifikátov. Tieto certifikáty sú udeľované výrobcom zelenej elektriny podľa určitých pravidiel.
4. V rámci tohto sporu Valónsky región odmietol udeliť IBV dodatočnú podporu dvojitými zelenými certifikátmi, ktoré sú vyhradené pre určité zariadenia, a to z dôvodu, že táto spoločnosť nespĺnila podmienky požadované na udelenie takej podpory, konkrétne, pokiaľ ide o predmet tohto sporu, pretože uvedená podpora je určená iba zariadeniam, ktoré zhodnocujú inú biomasu než biomasu pochádzajúcu z dreva a drevného odpadu.
5. V tomto rámci Cour constitutionnelle (Ústavný súd) (Belgicko) predložil Súdnemu dvoru dve prejudiciálne otázky. V zásade sa pýta, či článok 7 smernice 2004/8 týkajúci sa podporných programov, prípadne v spojení s článkami 2 a 4 smernice 2001/77/ES⁴ a článkom 22 smernice 2009/28/ES⁵ sa má, najmä vzhľadom na všeobecnú zásadu rovnosti uvedenú v článku 6 ZEÚ a článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), vykladať v tom zmysle,

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. EÚ L 52, s. 50; Mim. vyd. 12/003, s. 3.

3 — Ďalej len „IBV“.

4 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 27. januára 2001 o podpore elektrickej energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov energie na vnútornom trhu s elektrickou energiou (Ú. v. ES L 283, s. 33; Mim. vyd. 12/002, s. 121).

5 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, s. 16).

že jednak sa vzťahuje iba na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie a jednak že bráni alebo nebráni takým regionálnym podporným opatreniam, o aké ide v spore vo veci samej, ktoré vylučujú z podpory dvojitémi zelenými certifikátmi zariadenia, ktoré zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva alebo drevného odpadu. Vnútroštátny súd sa tiež Súdneho dvora pýta, či sa odpoveď na túto druhú otázku líši podľa toho, či zariadenie zhodnocuje len drevo alebo naopak len drevný odpad.

6. V týchto návrhoch uvediem, že článok 7 smernice 2004/8 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na všetky kogeneračné zariadenia a nie len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie. Potom uvediem, prečo podľa môjho názoru vzhľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania tento článok nebráni takému regionálnemu podpornému opatreniu ako vo veci samej, ktoré vylučuje z podpory dvojitémi zelenými certifikátmi zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva, a to za predpokladu – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu na základe jemu dostupných informácií –, že je toto opatrenie vhodné na dosiahnutie cieľa ochrany zdrojov dreva a zachovania odvetvia drevospracujúceho priemyslu. Uvediem dôvody, prečo naopak podľa môjho názoru uvedený článok bráni takému opatreniu vo vzťahu k zariadeniam zhodnocujúcim biomasu pochádzajúcu z drevného odpadu.

I – Právny rámec

A – Právo Únie

1. Smernica 2004/8

7. Odôvodnenia 24 až 26, 31 a 32 smernice 2004/8 znejú:

„(24) verejná podpora by mala byť zlučiteľná s ustanoveniami metodík spoločenstva pre štátnu pomoc v oblasti ochrany životného prostredia⁶...“

(25) systémy verejnej podpory vytvorené na podporu kogenerácie by mali byť zamerané hlavne na podporu kogenerácie založenej na ekonomicky zdôvodnenom dopyte po teple a chladení;

(26) členské štáty používajú na národnej úrovni rôzne mechanizmy podpory kogenerácie vrátane... zelených certifikátov...

...

[(31)] Celková účinnosť a trvalá udržateľnosť kogenerácie je závislá [kogenerácie závisia – *neoficiálny preklad*] od mnohých faktorov, ako je použitá technológia, typy palív, záťažové krivky, veľkosť jednotky, a tiež od vlastností tepla. ...

(32) v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality ustanovenými v článku 5 [ZEÚ] by mali byť na úrovni spoločenstva ustanovené všeobecné zásady vytvárajúce rámec pre podporu kogenerácie na vnútornom trhu s energiou, ale podrobná realizácia by mala byť ponechaná na členských štátoch, čo každému členskému štátu umožňuje zvoliť si režim, ktorý najlepšie zodpovedá jeho konkrétnej situácii. Táto smernica sa obmedzuje na minimum, ktoré je potrebné na dosiahnutie týchto cieľov a nezachádza za rámec toho, čo je na tento účel potrebné.“

6 – Ú. v. ES C 37, 2001, s. 3.

8. Článok 1 smernice 2004/8 stanovuje:

„Účelom tejto smernice je zvýšiť energetickú účinnosť a zlepšiť bezpečnosť dodávky vytvorením rámca na podporu a rozvoj vysoko účinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny založenej na dopyte po využiteľnom teple a úsporách primárnej energie na vnútornom trhu s energiou pri zohľadnení osobitných národných okolností týkajúcich sa najmä klimatických a hospodárskych podmienok.“

9. Článok 2 tejto smernice uvádza, že smernica sa vzťahuje na kogeneráciu definovanú v článku 3 uvedenej smernice a kogeneračné technológie uvedené v jej prílohe I.

10. Článok 3 smernice 2004/8 definuje kogeneráciu ako súčasne prebiehajúcu výrobu tepelnej energie a elektrickej a/alebo mechanickej energie v jednom procese a vysoko účinnú kogeneráciu ako kogeneráciu spĺňajúcu kritériá stanovené v prílohe III tejto smernice. Tento článok uvádza, že tiež platia definície uvedené v smernici 2003/54/ES⁷ a smernici 2001/77.

11. Príloha III smernice 2004/8 nazvaná „Metodika určovania účinnosti procesu kogenerácie“ definuje vysoko účinnú kogeneráciu ako takú, ktorá spĺňa tieto kritériá:

- výroba kogeneráciou v kogeneračných jednotkách prináša úspory primárnej energie... vo výške najmenej 10 % v porovnaní s odkazmi na samostatnú výrobu tepla a elektriny,
- výrobu v kogeneračných jednotkách malých výkonov a v mikrokogeneračných jednotkách prinášajúcu úspory primárnej energie je možné kvalifikovať ako vysoko účinnú kogeneráciu.

12. Článok 7 uvedenej smernice s názvom „Podporné programy“ znie:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby bola podpora kogenerácii – existujúcim a budúcim jednotkám – založená na dopyte po využiteľnom teple a na úsporách primárnej energie vzhľadom na existujúce príležitosti na znižovanie dopytu po energii prostredníctvom ekonomicky realizovateľných alebo environmentálne výhodných opatrení, ako sú iné opatrenia zamerané na energetickú účinnosť.

2. Bez toho, aby boli dotknuté články [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ], Komisia posudzuje uplatňovanie podporných mechanizmov používaných v členských štátoch, podľa ktorých výrobca využívajúci kogeneráciu poberá na základe nariadení, ktoré vydali štátne orgány, priamu alebo nepriamu podporu, ktorá by mohla mať za účinkov obmedzenie obchodu.

Komisia posúdi, či tieto mechanizmy prispievajú k dosahovaniu cieľov stanovených v článku [11 ZFEÚ] a v článku [191] ods. 1 [ZFEÚ].

3. V správe uvedenej v článku 11 Komisia predloží riadne zdokumentovanú analýzu skúseností získaných pri uplatňovaní a koexistencii rôznych podporných mechanizmov uvedených v odseku 2 tohto článku. V tejto správe zhodnotí úspešnosť programov podpory pri podpore využívania vysoko účinnej kogenerácie v súlade s národnými potenciálmi uvedenými v článku 6, vrátane efektívnosti vynaloženia nákladov. V tejto správe ďalej posúdi, do akej miery prispeli tieto podporné programy k vytvoreniu stabilných podmienok pre investície do kogenerácie.“

7 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES (Ú. v. ES L 176, s. 37; Mim. vyd. 12/002, s. 2011).

2. Smernica 2001/77

13. Článok 2 smernice 2001/77 stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatnia tieto definície:

- a) ‚obnoviteľné zdroje energie‘ znamenajú obnoviteľné nefosílné zdroje energie (veternú, solárnu, geotermálnu energiu, energiu vln a príboja, vodnú energiu, energiu z biomasy, zo skládkových plynov, z plynov z čistiarní odpadových vôd a z bioplynov);
- b) ‚biomasa‘ znamená biologicky rozložiteľné frakcie výrobkov, odpadu a zvyškov z poľnohospodárstva (vrátane rastlinných a živočíšnych látok), lesníctva a príbuzných odvetví, ako aj biologicky rozložiteľné frakcie priemyselného a komunálneho odpadu;

...“

14. Článok 4 tejto smernice nazvaný „Podporné programy“ uvádza:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté články [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ], Komisia vyhodnotí uplatňovanie mechanizmov, ktoré sa používajú v členských štátoch a podľa ktorých výrobca elektrickej energie, na základe predpisov vydaných verejnými orgánmi, dostáva priamu alebo nepriamu podporu, ktorá by mohla mať za následok obmedzovanie trhu, ak tieto prispievajú k cieľom stanoveným v článkoch [11 ZFEÚ] a [191 ZFEÚ].

2. Najneskôr do 27. októbra 2005 Komisia predloží riadne zdokumentovanú správu o skúsenostiach získaných pri uplatňovaní a koexistencii rôznych mechanizmov uvedených v odseku 1. Táto správa posúdi úspech, vrátane efektívnosti vynakladania nákladov, systémov podpory uvedených v odseku 1, dosiahnutý pri podpore spotreby elektrickej energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s národnými indikatívnymi cieľmi uvedeným v článku 3 ods. 2. Túto správu, v prípade potreby, doplní o návrh rámca Spoločenstva so zreteľom na podporné programy pre elektrickú energiu vyrábanú z obnoviteľných zdrojov energie.

Akýkoľvek návrh rámca by mal:

- a) prispieť k dosiahnutiu národných indikatívnych cieľov;
- b) byť v súlade so zásadami vnútorného trhu s elektrickou energiou;
- c) brať do úvahy charakteristiky rôznych obnoviteľných zdrojov energie spolu s rôznymi technológiami a zemepisnými rozdielmi;
- d) podporovať efektívne využívanie obnoviteľných zdrojov energie, byť jednoduchý a zároveň podľa možnosti čo najúčinnejší, najmä čo sa týka nákladov;
- e) obsahovať dostatočne dlhé, minimálne sedemročné prechodné obdobia pre národné systémy podpory a udržať dôveru investorov.“

3. Usmernenia o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia

15. Pokiaľ ide o štátnu pomoc, odôvodnenie 24 smernice 2004/8 odkazuje na ustanovenia metodík Spoločenstva pre štátnu pomoc v oblasti ochrany životného prostredia, ktoré boli od 2. apríla 2008 nahradené usmerneniami Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia⁸.

16. Bod 112 usmernení stanovuje:

„Environmentálna investičná a prevádzková pomoc na kogeneráciu sa bude považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom v zmysle článku [107] ods. 3 [písm.] c) [ZFEÚ] za predpokladu, že kogeneračná jednotka vyhovuje definícii vysoko efektívnej [účinnnej – *neoficiálny preklad*] kogenerácie stanovenej v bode 70(11) ...“

17. Bod 70(11) týchto usmernení definuje vysoko efektívnu [účinnú – *neoficiálny preklad*] kogeneráciu ako „kogeneráciu, ktorá spĺňa kritériá prílohy III k smernici 2004/8/ES a spĺňa harmonizované referenčné hodnoty efektívnosti vymedzené v rozhodnutí Komisie 2007/74/ES z 21. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú harmonizované referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby elektriny a tepla pri uplatňovaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES[⁹]“.

B – Právo Valónskeho regiónu

18. Dekrét valónskeho regionálneho parlamentu z 12. apríla 2001 o usporiadaní regionálneho trhu s elektrickou energiou¹⁰ v znení dekrétu valónskeho regionálneho parlamentu zo 4. októbra 2007¹¹ čiastočne preberá smernice 2001/77, 2003/54 a 2004/8.

19. Dekrét z roku 2001 vo svojom článku 37 uvádza, že „na podporu rozvoja výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo účinnnej kogenerácie vláda zavádza systém zelených certifikátov“.

20. Správa tohto podporného mechanizmu bola zverená Commission wallonne pour l'Énergie (CWaPE) (Valónska komisia pre energiu, ďalej len „CWaPE“). Z praktického hľadiska funguje systém takto. Valónska vláda stanoví každý rok kvótu zelených certifikátov. Dodávatelia elektriny a prevádzkovatelia sietí sú povinní previesť tieto certifikáty štvrtročne na CWaPE, ináč im hrozí pokuta (100 eur za chýbajúci certifikát). Uvedené certifikáty sú udeľované štvrtročne zo strany CWaPE každému výrobcovi zelenej elektriny, pomerne podľa čistého množstva vyrobenej elektriny a v závislosti, na strane jednej, od odhadovaných dodatočných nákladov odvetvia na výrobu a, na strane druhej, od výsledkov dosiahnutých pri ochrane životného prostredia (znižovanie produkcie oxidu uhličitého) meraných na kogeneračnom zariadení v porovnaní s referenčnou konvenčnou výrobou. Zelené certifikáty sú následne predávané výrobcami dodávateľom alebo prevádzkovateľom sietí tak, aby im umožnili splniť ich povinnosti kvót.

21. Článok 38 dekrétu z roku 2001 stanovuje:

„1. Po získaní stanoviska CWaPE vláda určí podmienky použitia a stanoví spôsob a postup pridelovania zelených certifikátov, ktoré sa udeľujú na zelenú elektrinu vyrobenú vo Valónskom regióne a to pri dodržaní nasledovných ustanovení.

2. Zelený certifikát bude udelený za množstvo vyrobených kWh, ktoré zodpovedajú 1 MWh vydelenej stupňom dosiahnutého zníženia produkcie oxidu uhličitého.

8 — Ú. v. EÚ C 82, s. 1, ďalej len „usmernenia“.

9 — Ú. v. EÚ L 32, 2007, s. 183.

10 — *Moniteur belge* z 1. mája 2001, s. 14118.

11 — *Moniteur belge* z 26. októbra 2007, s. 55517, ďalej len „dekrét z roku 2001“.

Stupeň dosiahnutého zníženia produkcie oxidu uhličitého sa určí tak, že dosiahnuté zníženie produkcie oxidu uhličitého uskutočnenej predmetným odvetvím sa vydolí množstvom emisií oxidu uhličitého odvetvia konvenčnej výroby elektriny, ktorého emisie definuje CWaPE a ročne ich zverejňuje. Tento stupeň úspory oxidu uhličitého je obmedzený na 1 v prípade výroby zaradením s výkonom nad 5 MW. Pod touto hranicou je obmedzený na 2.

3. Ak však zariadenie zhodnocujúce najmä biomasu, s výnimkou dreva, ktorá pochádza z priemyselných činností vykonávaných na mieste výrobného zariadenia, využíva osobitne inovatívny postup a prispieva k trvalo udržateľnému rozvoju, vláda môže po získaní stanoviska CWaPE o osobitne inovatívnej povahe využívaného postupu rozhodnúť o obmedzení dosiahnutej úspory oxidu uhličitého na stupeň 2, pokiaľ ide o celú výrobu všetkých zariadení nachádzajúcich sa na jednom mieste nepresahujúcu výkon 20 MW.

...“

22. Článok 57 dekrétu valónskeho regionálneho parlamentu zo 17. júla 2008, ktorým sa mení dekrét z roku 2001 o usporiadaní regionálneho trhu s elektrickou energiou¹² uvádza, že „článok 38 ods. 3 [dekrétu z roku 2001] sa má vykladať tak, že vyňatie zariadení zhodnocujúcich drevo spod účinnosti dekrétom upraveného režimu sa vzťahuje aj na zariadenia zhodnocujúce akýkoľvek celulósový materiál pochádzajúci z dreva všetkých listnatých a ihličnatých stromov bez výnimky (vrátane rýchlo a veľmi rýchlo rastúcich drevín) pred alebo po akomkoľvek druhu spracovania“.

II – Spor vo veci samej

23. Dňa 23. júna 2008 IBV požiadala o pridelenie dvojitých zelených certifikátov pre svoje zariadenia na základe článku 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001 ktorý, pripomínam, vyhradzuje dodatočnú podporu týmito dvojitými zelenými certifikátmi pre zariadenia, ktoré spĺňajú tri podmienky, konkrétne že tieto zariadenia zhodnocujú najmä biomasu s výnimkou dreva alebo drevného odpadu, vyhovujú požiadavkám trvalo udržateľného rozvoja a majú osobitne inovatívnu povahu.

24. Rozhodnutím z 18. júna 2009 valónska vláda konštatovala, že IBV nespĺňa žiadnu z troch podmienok požadovaných pre získanie podpory.

25. Conseil d'État (Štátna rada), ktorej bola podaná žaloba o zrušenie tohto rozhodnutia spoločnosťou IBV, dospela k záveru, že táto spoločnosť splnila dve posledné podmienky. Keďže mala pochybnosti o ústavnosti mechanizmu podpory vo vzťahu k prvej podmienke, rozhodla sa položiť Cour constitutionnelle (Ústavný súd) túto otázku:

„Porušuje článok 38 ods. 3 dekrétu [z roku] 2001... články 10 a 11 Ústavy tým, že zavádza rozdielne zaobchádzanie medzi zariadeniami zhodnocujúcimi najmä biomasu, keď vylučuje z mechanizmu podpory dvojitými zelenými certifikátmi kogeneračné zariadenia na biomasu zhodnocujúce drevo alebo drevný odpad, ale zahŕňa kogeneračné zariadenia na biomasu zhodnocujúce všetky ostatné typy odpadov?“

12 — *Moniteur belge* zo 7. augusta 2008, s. 41321.

III – Prejudiciálne otázky

26. V nadväznosti na otázku, ktorá mu bola položená zo strany Conseil d'État, kladie zasa Cour constitutionnelle, pred vyriešením otázky vo veci samej, Súdnemu dvoru tieto otázky:

- „1. Má sa článok 7 smernice... 2004/8/ES... prípadne v spojení s článkami 2 a 4 smernice 2001/77/ES... a s článkom 22 smernice... 2009/28/ES... vykladať z hľadiska všeobecnej zásady rovnosti článku 6 [ZEÚ] a článkov 20 a 21 Charty... v tom zmysle, že:
- a) sa vzťahuje len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie v zmysle prílohy III smernice [2004/8];
 - b) vyžaduje, umožňuje alebo zakazuje, aby také podporné opatrenie, akým je opatrenie stanovené v článku 38 ods. 3 dekrétu [z roku 2001], bolo dostupné pre všetky kogeneračné zariadenia využívajúce predovšetkým biomasu, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v tomto článku, s výnimkou kogeneračných zariadení, ktoré využívajú predovšetkým drevo alebo drevný odpad?
2. Je odpoveď odlišná, ak kogeneračné zariadenie využíva predovšetkým len drevo alebo naopak len drevný odpad?“

IV – Posúdenie

A – Úvodné pripomienky

27. Cour constitutionnelle žiada o výklad článku 7 smernice 2004/8 prípadne v spojení s článkami 2 a 4 smernice 2011/77 a s článkom 22 smernice 2009/28. Táto posledná smernica však nadobudla účinnosť 25. júna 2009, teda po dni vydania rozhodnutia valónskej vlády, podľa ktorého spoločnosť IBV nespĺňa podmienky vyžadované na využitie mechanizmu podpory upraveného článkom 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001. V dôsledku toho ju nemožno v rámci posudzovania otázok položených Súdnemu dvoru zohľadniť.

28. Pokiaľ ide o posúdenie prejudiciálnych otázok, v prvom rade preskúmam prvú otázku písm. a) a potom, keďže spolu súvisia, preskúmam spoločne prvú otázku písm. b) a druhú otázku.

B – O prejudiciálnych otázkach

1. O prvej otázke písm. a)

29. Prvou otázkou písm. a) sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta, či sa má článok 7 smernice 2004/8 z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie, tak ako sú definované v prílohe III tejto smernice.¹³

30. Tak ako to tvrdí IBV a Komisia, domnievam sa, že článok 7 smernice 2004/8 sa uplatňuje na všetky kogeneračné zariadenia a nie len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie, ako sú definované v prílohe III uvedenej smernice.

¹³ — Pripomínam, že na účely tejto prílohy musí vysoko účinná kogenerácia spĺňať nasledujúce kritériá, konkrétne že výroba kogeneráciou v kogeneračných jednotkách prináša úspory primárnej energie vo výške najmenej 10 % v porovnaní so samostatnou výrobou tepla a elektriny a že výrobu v kogeneračných jednotkách malých výkonov a v mikrokogeneračných jednotkách prinášajúcu úspory primárnej energie je možné kvalifikovať ako vysoko účinnú kogeneráciu.

31. Normotvorca Únie v článku 3 uvedenej smernice dôsledne definoval osobitne „kogeneráciu“ a „vysoko účinnú kogeneráciu“. Takto mohol použiť jeden alebo druhý z týchto pojmov na jasne určené účely alebo ciele.

32. Znenie článku 7 smernice 2004/8 týkajúceho sa podporných programov, ktoré majú členské štáty zaviesť, nestanovuje, že také programy by mali byť zavedené iba pre zariadenia vysoko účinnej kogenerácie.

33. Článok 7 ods. 1 tejto smernice totiž stanovuje, že členské štáty majú dbať o to, aby bola podpora kogenerácii¹⁴, existujúcim a budúcim jednotkám, založená na dopyte po využiteľnom teple¹⁵ a na úsporách primárnej energie.¹⁶ Normotvorca Únie používa pojem „kogenerácia“, nerozlišuje medzi jednotkami, či už sú malé alebo sú mikrokogeneračné a neposkytuje žiadnu informáciu, pokiaľ ide o množstvo úspory primárnej energie.

34. Rovnako podľa môjho názoru ani článok 7 ods. 2 smernice 2004/8 neobsahuje v tomto ohľade viac informácií.

35. Belgická vláda však zastáva názor, že vzhľadom na článok 7 ods. 2 smernice 2004/8, odôvodnenie 24 smernice, ako aj na usmernenia je zjavné, že podporné programy sa vzťahujú len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie.

36. Z týchto ustanovení totiž vyvodzuje, že zlučiteľnosť podporných opatrení s ustanoveniami ZFEÚ týkajúcimi sa štátnej pomoci, a teda rozsah pôsobnosti článku 7 uvedenej smernice sú viazané na to, že zariadenia zodpovedajú kritériám vysoko účinnej kogenerácie uvedeným v prílohe III smernice 2004/8. Podľa jej názoru to nepredstavuje rozdiel v zaobchádzaní medzi kogeneračnými zariadeniami a zariadeniami vysoko účinnej kogenerácie, keďže to predpokladajú zásady štátnej pomoci.¹⁷

37. Nemôžem dospieť k rovnakému záveru ako belgická vláda.

38. Je pravda, že článok 7 ods. 2 smernice 2004/8 odkazuje na pravidlá v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré musia členské štáty dodržiavať. Toto ustanovenie sa týka posudzovania uplatňovania podporných mechanizmov používaných v členských štátoch zo strany Komisie. Pri tomto posudzovaní má Komisia najmä skontrolovať, či tieto mechanizmy rešpektujú pravidlá hospodárskej súťaže. Také posúdenie je totiž vykonané „bez toho, aby boli dotknuté články [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ]“.

39. Iba ak podporný program predstavuje štátnu pomoc, kogeneračné zariadenie musí zodpovedať kritériu vysokej účinnosti na to, aby bolo zlučiteľné s vnútorným trhom, v súlade s bodmi 112 a 70(11) usmernení.

40. Podporný program však nemusí predstavovať štátnu pomoc v zmysle ZFEÚ, pričom v takom prípade sa podporný program môže uplatniť na každé kogeneračné zariadenie.

41. Nemôžem sa preto stotožniť so záverom belgickej vlády, podľa ktorého zariadeniami, ktoré využívajú podporný program, môžu byť len zariadenia vysoko účinnej kogenerácie, ako sú definované v prílohe III smernice 2004/8.

42. Navyše ma v mojom názore utvrdzuje článok 7 ods. 3 smernice 2004/8.

14 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

15 — Využiteľné teplo je teplo vyrobené v kogeneračnom procese určené na uspokojenie ekonomicky zdôvodneného dopytu po teple alebo chladení [článok 3 písm. b) smernice 2004/8]. Ekonomicky zdôvodnený dopyt je dopyt, ktorý neprekračuje potreby tepla alebo chladenia, ktorý by bol v opačnom prípade uspokojený za trhových podmienok inými procesmi výroby energie, než je kogenerácia [článok 3 písm. c) tejto smernice].

16 — Pozri tiež odôvodnenie 25 smernice 2004/8, ktoré uvádza, že systémy verejnej podpory vytvorené na podporu kogenerácie by mali byť zamerané hlavne na podporu kogenerácie založenej na ekonomicky zdôvodnenom dopyte po teple a chladení.

17 — Bod 67 pripomienok belgickej vlády.

43. Posudzované v spojení s článkami 6, 10 a 11 uvedenej smernice sa toto ustanovenie týka správy Komisie, ktorá vyhodnocuje úspešnosť podporných programov pri podnecovaní využívania vysoko účinnej kogenerácie.

44. V súlade s článkami 6 a 10 uvedenej smernice majú členské štáty vypracovať analýzu národného potenciálu pre uplatnenie vysoko účinnej kogenerácie. Majú posudzovať pokrok smerom k zvýšeniu podielu vysoko účinnej kogenerácie. Na základe tejto analýzy predloženej Komisii Komisia v súlade s článkom 11 uvedenej smernice „preskúma skúsenosti získané pri uplatňovaní a koexistencii rôznych mechanizmov podpory kogenerácie^[18]“.

45. Ani zo spoločného posúdenia týchto článkov nevyplýva, že by podporné programy mohli využívať iba zariadenia vysoko účinnej kogenerácie. Treba pripustiť, že cieľom smernice 2004/8 vyjadreným v jej článku 1 je zvýšiť energetickú účinnosť a zlepšiť bezpečnosť dodávky vytvorením rámca na podporu a rozvoj vysoko účinnej kogenerácie, ale podľa môjho názoru celá smernica v konečnom dôsledku smeruje k vysokej účinnosti a nevidím dôvod, prečo by mal byť kogeneračným zariadeniam „nižšej účinnosti“ upretý podporný program, keďže tieto tiež prispievajú k cieľu energetickej účinnosti a k zlepšeniu bezpečnosti dodávky.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené Súdnemu dvoru navrhujem, aby odpovedal tak, že článok 7 smernice 2004/8 sa má z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na všetky kogeneračné zariadenia a nie len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie, ako sú definované v prílohe III tejto smernice.

2. O prvej otázke písm. b) a o druhej otázke

47. Svojou prvou otázkou písm. b) a svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v skutočnosti pýta, či článok 7 smernice 2004/8 sa má z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že zakazuje také opatrenie podpory, o aké ide v spore vo veci samej, ktoré vylučuje z využívania dvojitéch zelených certifikátov kogeneračné zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva alebo drevného odpadu.

48. Inými slovami sa snaží zistiť, aký manévrovací priestor majú členské štáty pri zavádzaní podporného programu kogenerácie.

49. Smernica 2004/8 bola prijatá na základe článku 175 ods. 1 ES, ktorý patrí do hlavy týkajúcej sa životného prostredia, a to na uskutočnenie cieľov uvedených v článku 174 ES, najmä cieľa ochrany kvality životného prostredia.

50. Právna úprava Únie v oblasti životného prostredia nepredpokladá úplnú harmonizáciu.¹⁹

51. V takej oblasti delených právomocí, akou je ochrana životného prostredia²⁰, normotvorcovi Únie prináleží určiť opatrenia, ktoré považuje za potrebné na účely dosiahnutia sledovaných cieľov, pričom musí rešpektovať zásady subsidiarity a proporcionality zakotvené v článku 5 ZEÚ.²¹

18 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

19 — Rozsudky z 22. júna 2000, Fornasar a i. (C-318/98, Zb. s. I-4785, bod 46), ako aj zo 14. apríla 2005, Deponiezweckverband Eiterköpfe (C-6/03, Zb. s. I-2753, bod 27).

20 — Článok 4 ods. 2 ZFEÚ.

21 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2012, Komisia/Estónsko (C-505/09 P, bod 81).

52. Odôvodnenie 32 smernice 2004/8 tak uvádza, že v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality by mali byť na úrovni Únie ustanovené všeobecné zásady vytvárajúce rámec pre podporu kogenerácie na vnútornom trhu s energiou, ale podrobná realizácia by mala byť ponechaná na členské štáty, čo každému členskému štátu umožňuje zvoliť si režim, ktorý najlepšie zodpovedá jeho konkrétnej situácii. Dodáva, že táto smernica sa obmedzuje na minimum, ktoré je potrebné na dosiahnutie týchto cieľov, a nezachádza za rámec toho, čo je na tento účel potrebné.

53. Zo znenia článku 7 uvedenej smernice okrem toho vyplýva, že neobsahuje žiadne podrobnosti o type podporného programu kogenerácie, ktorý by členské štáty boli podnecované prijať. Toto ustanovenie iba uvádza, že členské štáty zabezpečia, aby bola podpora kogenerácii – existujúcim a budúcim jednotkám – založená na dopyte po využiteľnom teple a na úsporách primárnej energie a že mechanizmy nesmú skresľovať hospodársku súťaž a musia byť v súlade s cieľmi definovanými v článku 11 ZFEÚ a článku 191 ods. 1 ZFEÚ vzťahujúcimi sa na ochranu životného prostredia.

54. Iba odôvodnenie 26 smernice 2004/8 naznačuje podobu, akú môže mať podporný program, keď uvádza, že členské štáty používajú na národnej úrovni rôzne mechanizmy podpory kogenerácie vrátane²² investičnej pomoci, daňových výnimiek alebo zníženia daní, zelených certifikátov a programov priamej cenovej podpory. Z tohto textu vyplýva, že zoznam rôznych mechanizmov podpory nie je vyčerpávajúci a ponecháva tak členským štátom ďalšie možnosti mechanizmov podpory.

55. Členské štáty teda majú veľkú mieru voľnej úvahy vo vzťahu k forme, ktorú má mať podporný program kogenerácie.

56. Okrem toho nič v článku 7 smernice 2004/8 ani inde v texte tejto smernice nenaznačuje, že by členské štáty v rámci svojej podpory kogenerácie nesmeli uprednostniť jeden typ paliva pred iným. V tomto ohľade odôvodnenie 31 tejto smernice uvádza, že celková účinnosť a trvalá udržateľnosť kogenerácie závisia od viacerých faktorov, ako je napríklad typ paliva.

57. Typ používaného paliva môže závisieť od osobitných okolností každého územia a od jeho dostupnosti na tomto území. Normotvorca Únie navyše vzal do úvahy tento prvok, pretože v článku 1 smernice 2004/8 uviedol, že jej účel má byť dosiahnutý *pri zohľadnení osobitných národných okolností týkajúcich sa najmä klimatických a hospodárskych podmienok*.²³

58. Rovnako Európsky hospodársky a sociálny výbor vo svojom stanovisku²⁴ trval na potrebe zohľadniť osobitné okolnosti a rešpektovať zásadu subsidiarity v oblasti, v ktorej sú klimatické a hospodárske podmienky členského štátu rozhodujúce.

59. Valónska vláda sa v rámci rozsiahleho oprávnenia voľnej úvahy, ktoré jej teda bolo ponechané, rozhodla pri čiastočnom prebratí smernice 2004/8 zaviesť systém zelených certifikátov a oprávnenie mohla uprednostniť dodatočnú podporu zariadeniam zhodnocujúcim biomasu pred zariadeniami, ktoré zhodnocujú iné typy paliva.

60. Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 7 smernice 2004/8 sa má podľa môjho názoru vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni takému regionálnemu podpornému programu ako tomu vo veci samej.

22 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

23 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

24 — Stanovisko k „návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou“ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 95, 2003, s. 12).

61. Predsa však sú pri uplatnení smernice 2004/8 členské štáty na základe článku 51 ods. 1 Charty povinné dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania zakotvenú v článku 20 Charty.²⁵

62. V tejto veci spoločnosť IBV namieta vzhľadom na túto zásadu proti svojmu vylúčeniu z využitia dvojitého zelených certifikátov, tvrdiac, že je poškodená vo vzťahu ku kogeneračným zariadeniam zhodnocujúcim inú biomasu ako tú, ktorá pochádza z dreva alebo drevného odpadu.

63. Je teda teraz potrebné preskúmať, či Valónsky región pri prijímaní článku 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001 rešpektoval zásadu rovnosti zaobchádzania.

64. Podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené.²⁶

65. V tejto veci treba určiť, či také podniky drevospracujúceho priemyslu, akým je napríklad IBV, sú v porovnateľnej situácii so situáciou, v ktorej sa nachádzajú podniky iných odvetví, pričom tieto druhé podniky v súlade s článkom 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001 využívajú dvojité zelené certifikát.

66. V tejto časti nesúhlasím s analýzou poľskej vlády²⁷ a Komisie²⁸, ktoré zastávajú názor, že rôzne kategórie biomasy nie sú v porovnateľnej situácii a že biomasa pochádzajúca z dreva vykazuje osobitné vlastnosti, najmä pokiaľ ide o jej dostupnosť a rentabilitu.

67. Podľa môjho názoru, a ako to uvidíme neskôr²⁹, tieto kritériá dostupnosti a rentability sú prvkami, ktoré v skutočnosti musia byť zohľadnené pri skúmaní odôvodnenia rozdielného zaobchádzania s porovnateľnými situáciami.

68. Pokiaľ ide o určenie porovnateľnej povahy situácií, o ktoré ide v spore vo veci samej, myslím si, že porovnanie medzi drevospracujúcim priemyslom a inými odvetviami musí byť preskúmané a vyhodnotené s ohľadom na účel a cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou.³⁰

69. Systém zelených certifikátov bol zavedený valónskymi orgánmi v súlade s ustanoveniami smernice 2004/8. Jeho cieľom je podnietiť rozvoj výroby elektriny zo zdrojov obnoviteľnej energie alebo z účinnej kogenerácie. Opatrenia prijaté členskými štátmi na základe tejto smernice prispievajú k ochrane životného prostredia a najmä k dosahovaniu cieľov Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy³¹, ktoré predstavujú jedny z prioritných cieľov Európskej únie.

70. Balík Únie „klíma-energia“ uložil členským štátom cieľ nazvaný „3 x 20“ do roku 2020, konkrétne 20 % úspora energií, 20 % zníženie emisií skleníkových plynov a 20 % podiel obnoviteľných zdrojov na výrobe energií. Smernica 2004/8 je jedným z prostriedkov, ktorými sa tieto ciele konkretizujú.

71. Táto smernica teda z podpory kogenerácie robí prioritu na úrovni Únie z dôvodu jej prispievania k bezpečnosti a diverzifikácii dodávky energií, k ochrane životného prostredia, predovšetkým k zníženiu emisií skleníkových plynov a k udržateľnému rozvoju.

25 — Rozsudok z 11. apríla 2013, Soukupová (C-401/11, bod 28).

26 — Tamže (bod 29 a citovaná judikatúra).

27 — Bod 37 pripomienok poľskej vlády.

28 — Bod 50 pripomienok Komisie.

29 — Pozri bod 81 nižšie.

30 — Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a i. (C-127/07, Zb. s. I-9895, bod 26 a citovaná judikatúra).

31 — Tento protokol nadobudol účinnosť 16. februára 2005.

72. Biomasa je definovaná v článku 2 smernice 2007/77³² ako biologicky rozložiteľné súčasti výrobkov, odpadu, zvyškov z poľnohospodárstva (vrátane rastlinných a živočíšnych látok), lesníctva a príbuzných odvetví, ako aj biologicky rozložiteľné súčasti priemyselného a komunálneho odpadu.

73. Podieľa sa na boji proti emisiám skleníkových plynov a prispieva k zvýšeniu energetickej účinnosti považovanej za najvýhodnejší a najrýchlejší prostriedok na zlepšenie bezpečnosti dodávky. V tom tiež rovnako zodpovedá cieľom smernice 2004/8, ktorá bola prijatá v tejto súvislosti.

74. Biomasa, či už pochádza z poľnohospodárstva, lesníctva alebo súvisiacich priemyselných odvetví, je obnoviteľným zdrojom energie a predstavuje odvetvie výroby elektriny. Zdroje biomasy sú veľmi rôznorodé. Či už však biomasa pozostáva z drevnej štiepky, triesok, pilín, komunálneho odpadu, kalov, rastlín, odpadov potravinárskeho priemyslu alebo tiež rias, zostáva v každom prípade organickým materiálom, ktorý môže byť palivom na výrobu energie.

75. Podľa môjho názoru sa vzhľadom na účel smernice 2004/8 a ňou sledovaný cieľ zariadenia zhodnocujúce drevo alebo drevný odpad a zaradenia zhodnocujúce iné zdroje biomasy nachádzajú v porovnateľných situáciách.

76. Teraz treba preskúmať, či je rozdiel v zaobchádzaní medzi týmito dvoma kategóriami praktizovaný valónskou vládou odôvodnený.

77. Podľa ustálenej judikatúry je rozdiel v zaobchádzaní odôvodnený, ak je založený na objektívnom a primeranom kritériu, to znamená, ak je v súlade so zákonne prípustným cieľom sledovaným predmetnou právnou úpravou, a ak je tento rozdiel primeraný cieľu, ktorý príslušné zaobchádzanie sleduje.³³

78. Treba najmä preskúmať, či v spore vo veci samej je vylúčenie zariadení využívajúcich biomasu pochádzajúcu z dreva alebo drevného odpadu vhodné na to, aby zaručilo uskutočnenie jedného alebo viacerých legitímnych cieľov, ktorých sa valónska vláda dovoľáva, a či neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie takého cieľa. Okrem toho je vnútroštátna legislatíva vhodná na zabezpečenie dosiahnutia uvedeného cieľa len vtedy, ak skutočne zodpovedá požiadavke jeho dosiahnutia koherentným a systematickým spôsobom.

79. Budem rozlišovať odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania podľa toho, či zariadenie zhodnocuje biomasu pochádzajúcu z dreva, a podľa toho, či zhodnocuje biomasu pochádzajúcu z drevného odpadu, pretože podľa môjho názoru nejde vo vzťahu k relevantným environmentálnym požiadavkám o rovnakú situáciu.

80. V tejto veci valónska vláda predniesla viacero argumentov na podporu odôvodnenia vylúčenia zariadení zhodnocujúcich drevo alebo drevný odpad z mechanizmu dvojitého zeleného certifikátov upraveného v článku 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001. Proti všetkým týmto argumentom IBV namietala.

81. Táto vláda sa najmä dovoľáva potreby ochrany zdrojov dreva a ich vyhradenia pre drevospracujúci priemysel, ktorý ho využíva ako materiál.³⁴ Na podporu tohto tvrdenia sa opiera o štúdie, podľa ktorých je drevospracujúci priemysel vo Valónskom regióne vo veľkej miere stratový a musí využívať dovoz. Valónska vláda tvrdí, že udeľovanie dvojitého zeleného certifikátu odvetviu energetiky zhodnocujúcemu drevo by mohlo vyvolať výrazné zvýšenie cien suroviny.

32 — Článok 3 smernice 2004/8 uvádza, že sa uplatnia aj definície uvedené v smerniciach 2003/54 a 2001/77.

33 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Arcelor Atlantique et Lorraine a i. (už citovaný, bod 47 a citovanú judikatúru).

34 — Prípravné práce k dekrétu z roku 2001 odôvodnili skutočnosť, že výhoda vyplývajúca z dvojitého zeleného certifikátov sa má vyhradiť len tej biomase, ktorá nepochádza z dreva, a to tou okolnosťou, že dekrét sa snaží zabrániť negatívnym účinkom, aké by toto opatrenie malo na drevospracujúci priemysel, ktorému už konkuruje odvetvie „energie vyrábanej z dreva“.

82. Argument predložený valónskou vládou sa mi zdá byť oprávnený, keďže smeruje k zachovaniu lesov a suroviny – dreva. Zdá sa byť teda odôvodnený verejným záujmom ochrany životného prostredia,³⁵ ktorý článok 191 ZFEÚ a článok 37 Charty³⁶ povyšujú na cieľ Únie.³⁷

83. Bude úlohou vnútroštátneho súdu na základe informácií, ktoré má k dispozícii, overiť, či je predmetné opatrenie vhodné na dosiahnutie cieľa ochrany zdrojov dreva a zachovania odvetvia drevospracujúceho priemyslu.

84. Ak vychádzame z predpokladu, že predmetné opatrenie k dosiahnutiu takého cieľa smeruje, je potom potrebné preskúmať proporcionalitu takéhoto opatrenia.

85. Zdá sa mi byť proporcionálnym, keďže zariadenia, ktoré zhodnocujú biomasu pochádzajúcu z dreva, nie sú úplne vylúčené z podporného programu, pretože predsa len využívajú „jednoduché“ zelené certifikáty na základe článku 38 ods. 2 dekrétu z roku 2001.

86. Vzhľadom na vyššie uvedené sa článok 7 smernice 2004/8 s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému regionálnemu podpornému opatreniu, ako je to vo veci samej, ktoré vylučuje z podpory dvojitémi zelenými certifikátmi zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva, a to za predpokladu – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu na základe jemu dostupných informácií –, že je toto opatrenie vhodné na dosiahnutie cieľa ochrany zdrojov dreva a zachovania odvetvia drevospracujúceho priemyslu.

87. Ďalej treba preskúmať, či je uvedené opatrenie odôvodnené s ohľadom na také zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreveného odpadu, ako je zariadenie IBV.

88. Hoci by predmetné opatrenie bolo pre zariadenia, ktoré zhodnocujú biomasu pochádzajúcu z dreva, odôvodnené potrebou zachovania odvetvia drevospracujúceho priemyslu, nezdá sa mi, že by toto odôvodnenie bolo oprávnené vo vzťahu k cieľom ochrany životného prostredia aj s ohľadom na zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreveného odpadu.

89. Rovnako ako IBV³⁸ sa domnievam, že drevený odpad nemôže byť využitý drevospracujúcim priemyslom.

90. Smernica 2008/98/ES³⁹ vo svojom článku 3 bode 1 definuje odpad ako „každ[ú] látk[u] alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť“. Drevený odpad predstavuje zvyšok dreva, ktoré už bolo použité. To je to, čo zostáva z materiálu a nemá žiadne iné použitie.

91. Ako správne uviedla poľská vláda, zhodnocovanie dreveného odpadu nemá priamy vplyv ani na ochranu lesov ani na konkurencieschopnosť drevospracujúceho priemyslu⁴⁰.

92. Ak bolo počas niekoľkých rokov prvoradým záujmom politiky v oblasti životného prostredia spracúvanie, odstraňovanie, vývoj technológií a prevencia vzniku odpadov, ich zhodnocovanie sa stalo dôležitým cieľom európskych a vnútroštátnych orgánov. V tomto kontexte sa zdá, že vývoj takých procesov ako je kogenerácia zhodnocujúca biomasu pochádzajúcu z dreveného odpadu zodpovedá potrebám ochrany životného prostredia.

35 — Pozri rozsudok z 9. marca 2010, ERG a i. (C-379/08 a C-380/08, Zb. s. I-2007, bod 81 a citovanú judikatúru).

36 — Článok 37 Charty uvádza, že „vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zlepšovanie kvality životného prostredia sa musia začleniť do politik Únie a zabezpečiť v súlade so zásadou trvalo udržateľného rozvoja“.

37 — Pozri tiež článok 11 ZFEÚ.

38 — Bod 54 pripomienok spoločnosti IBV.

39 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, s. 3).

40 — Bod 40 pripomienok poľskej vlády.

93. Komisia vo svojom oznámení zo 7. decembra 2005 o akčnom pláne o biomase⁴¹ nabáda členské štáty využiť potenciál všetkých efektívnych foriem výroby elektriny z biomasy. Uvádza, že vzhľadom na ich záväzok sledovať ciele výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie sa vo väčšine prípadov zdá nemožné, aby k tomuto cieľu členské štáty dospeli bez väčšieho využitia biomasy.⁴² Čo sa týka konkrétne kogeneračných zariadení, Komisia nabáda uvedené štáty, aby využili potenciál všetkých účinných foriem výroby elektrickej energie z biomasy z hľadiska nákladov.⁴³ Okrem toho, pokiaľ ide konkrétne o odpady, zastáva názor, že predstavujú nedostatočne využívaný zdroj energie. Komisia v tomto ohľade podporuje investície do technológií s vysokou energetickou účinnosťou používajúce odpady ako palivo.⁴⁴

94. Nepodporovanie možnosti energetického využitia drevných odpadov sa teda nezdá byť zlučiteľné s cieľmi politiky v oblasti ochrany životného prostredia sledovanými Úniou a zdá sa byť dokonca s nimi v rozpore.

95. Valónska vláda uvádza, že predmetné opatrenie presne zodpovedá hierarchii odpadového hospodárstva uvedenej v článku 4 smernice 2008/98, ktorá stanovuje, že recykláciu treba uprednostniť pred energetickým zhodnotením. Zdá sa mi, že toto tvrdenie je sporné vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie a keďže odsek 2 tohto článku uvádza, že „pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva uvedenej v odseku 1 prijímú členské štáty opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok. To si môže vyžadovať odklon určitých typov odpadu od hierarchie, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takýmto odpadom“. Odôvodnenie 8 smernice 2008/98 dokonca uvádza, že „by sa malo podporovať zhodnocovanie odpadu“.

96. To platí tým viac vtedy, keď k zhodnocovaniu drevných odpadov dochádza na mieste činnosti ako v tomto prípade, keď spoločnosť IBV zhodnocuje zvyšky dreva pochádzajúce z jej hlavnej piliarskej činnosti priamo v mieste svojej prevádzkarne. Nie je teda potrebná doprava a odpadávajú aj negatívne účinky znečistenia. Zhodnocovanie drevných odpadov tak prispieva k cieľom ochrany životného prostredia zakotveným v článku 11 ZFEÚ a článku 191 ods. 1 ZFEÚ a k dodržiavaniu článku 37 Charty.

97. Ako okrem iného zdôrazňuje poľská vláda, Komisia vo svojom oznámení z 15. júna 2006 Rade a Európskemu parlamentu o akčnom pláne EÚ v oblasti lesného hospodárstva⁴⁵ odporúča využitie iného dreva než plnohodnotne využiteľného dreva a zaväzuje sa uľahčovať výskum a rozširovanie skúseností s využitím nízko hodnotného dreva, dreva malých rozmerov a zvyškového dreva na výrobu energie.⁴⁶

98. Súhlasím s názorom poľskej vlády, ktorá uvádza, že sa treba usilovať o využitie vedľajších produktov lesnej ťažby⁴⁷ a zapojiť tento nevyužitý potenciál do výroby energie.⁴⁸

99. Drevné odpady predstavujú „spiaci“ potenciál, s ktorým treba nakladať čo najúčinnejšie a čo najviac v súlade s politikou v oblasti ochrany životného prostredia. Tieto odpady umožňujú kombinovať dve osi tejto politiky, konkrétne sústavné zlepšovanie odpadového hospodárstva na strane jednej a výrobu energie z obnoviteľných zdrojov na strane druhej.

41 — KOM(2005) 628 v konečnom znení.

42 — Tamže, s. 9.

43 — Tamže, s. 10.

44 — Tamže, s. 14.

45 — KOM(2006) 302 v konečnom znení.

46 — Tamže, s. 5.

47 — Ako sú napríklad drevné štiepky získané nasekaním dreva nevyužiteľného pre drevospracujúci priemysel na malé kusy.

48 — Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému Drevo ako zdroj energie v rozširujúcej sa Európe (Ú. v. EÚ C 110, 2006, s. 60).

100. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vylúčenie zariadení zhodnocujúcich biomasu pochádzajúcu z drevných odpadov z využitia mechanizmu dvojitého zelených certifikátov zavedeného článkom 38 ods. 3 dekrétu z roku 2001 nie je valónskou vládou objektívne odôvodnené.

101. Článok 7 smernice 2004/8 sa má s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že bráni takému regionálnemu podpornému opatreniu, ako je to vo veci samej, ktoré vylučuje z využívania dvojitého zelených certifikátov zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z drevného odpadu.

102. Vzhľadom na vyššie uvedené zastávam názor, že článok 7 smernice 2004/8 sa má s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že nebráni takému regionálnemu podpornému opatreniu, ako je to vo veci samej, ktoré vylučuje z podpory dvojitémi zelenými certifikátmi zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva, a to za predpokladu – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu na základe jemu dostupných informácií –, že je toto opatrenie vhodné na dosiahnutie cieľa ochrany zdrojov dreva a zachovania drevospracujúceho priemyslu. Naopak, bráni takému opatreniu s ohľadom na zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z drevného odpadu.

V – Návrh

103. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal Cour constitutionnelle takto:

Článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 92/42/EHS sa má s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania vykladať v tom zmysle, že:

- sa vzťahuje na všetky kogeneračné zariadenia a nie len na zariadenia vysoko účinnej kogenerácie definované v prílohe III smernice 2004/8,
- nebráni takému regionálnemu podpornému opatreniu, ako je to vo veci samej, ktoré vylučuje z podpory dvojitémi zelenými certifikátmi zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z dreva, a to za predpokladu – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu na základe jemu dostupných informácií –, že je toto opatrenie vhodné na dosiahnutie cieľa ochrany zdrojov dreva a zachovania drevospracujúceho priemyslu. Naopak, bráni takému opatreniu s ohľadom na zariadenia zhodnocujúce biomasu pochádzajúcu z drevného odpadu.